

Τεχνητή Νοημοσύνη 1 – Χειμερινό 2021-2022

Εργασία τρίτη

Κατσαούνη Σοφία Μερόπη , sdi1800070

Πρόβλημα 2:

α) Ορίζω το πρόβλημα ικανοποίησης περιορισμών ως εξής

Variables:

	Χρόνος μετάβασης από χρηματοκιβώτιο σε αίθουσα	Χρόνος μετάβασης από αίθουσα σε χρηματοκιβώτιο	Χρόνος για παραβίαση χρηματοκιβώτιου
Γιάννης	X1	X4	X7
Μαρία	X2	X5	X8
Όλγα	X3	X6	X9

Domains: σύνολο τιμών ώρας για να πάει από την αίθουσα στο χρηματοκιβώτιο [20-30] λεπτά, σύνολο τιμών ώρας για να γυρίσει από το χρηματοκιβώτιο στην αίθουσα [20-30] λεπτά, σύνολο τιμών ώρας για να κλέψει από το χρηματοκιβώτιο [45-90] λεπτά

Στην ουσία από αυτά τα διαστήματα θα γίνει ανάθεση μίας τιμής για κάθε μια από τις μεταβλητές.

Constraints:

- 1.χρόνος ολοκλήρωσης ομιλίας Γιάννη στις 9.30
- 2.χρόνος ολοκλήρωσης ομιλίας Μαρίας στις 10,
3. χρόνος ολοκλήρωσης ομιλίας Όλγας στις 10.30,
- 4.ληξη ομιλιών στις 11,
5. [20-30] λεπτά από χρηματοκιβώτιο σε αίθουσα,
6. [20-30] λεπτά από αίθουσα σε χρηματοκιβώτιο,
7. [45-90] λεπτά για παραβίαση χρηματοκιβώτιου
8. έναρξη συνομιλιών στις 9

β)

Ο Σιεσπής θα συλλάβει τον Γιάννη. Δεν υπάρχει ενδεχόμενο κάποιος να πήγε στο δωμάτιο του και να έκλεψε το έπαθλο επομένως κάποιος είτε ψέματα. Από το ερώτημα 1 βλέπουμε ότι εάν πάρουμε τις ελάχιστες τιμές από τα domain $20+20+45 = 85$ λεπτά έτσι ώστε κάποιος να κλέψει το μήλο. Εάν ορίσουμε μια μεταβλητή Y που αναπαριστά τον χρόνο που απομένει στον κάθε ύποπτο ισχύει $Y_1=90$ λεπτά εφόσον ο Γιάννης τελειώνει την ομιλία του στις 9:30, αντίστοιχα $Y_2=60$ λεπτά για την Μαρία εφόσον τελειώνει στις 10:00, και $Y_3=30$ λεπτά εφόσον η Όλγα τελειώνει στις 10:30 και εφόσον όλοι οι ύποπτοι παρακολούθησαν την απονομή βραβείου που γίνεται στις 11:00. Βλέπουμε ότι τα 85 λεπτά χωράνε μόνο στον ελεύθερο χρόνο του Γιάννη και άρα αυτός έκλεψε.

γ) Μια μέθοδος διάδοσης περιορισμών είναι η χρήση του αλγορίθμου Forward checking διότι στον συγκεκριμένο αλγόριθμο όταν μια τιμή εκχωρείται στην τρέχουσα μεταβλητή, οποιαδήποτε τιμή στο domain μιας "μελλοντικής" μεταβλητής που έρχεται σε διένεξη με αυτήν την εκχώρηση αφαιρείται (προσωρινά) από το domain. π.χ. εάν επιλέξει μια τιμή ανάμεσα στο διάστημα $[20-30]$ για την μεταβλητή **Χρόνος μετάβασης από χρηματοκιβώτιο σε αίθουσα** τότε οι τιμές των μεταβλητών $d1$: **Χρόνος μετάβασης από αίθουσα σε χρηματοκιβώτιο** και $d2$: **Χρόνος για παραβίαση χρηματοκιβωτίου** θα έχουν την ιδιότητα $d1+d2 < \text{συνολικός ελεύθερος χρόνος υπόποτου} - \text{Χρόνος μετάβασης από χρηματοκιβώτιο σε αίθουσα}$ και άρα οι πιθανές τιμές που λαμβάνουν οι $d1$ και $d2$ βρίσκονται αναγκαστικά σε ένα υποσύνολο των συνόλων $[20-30]$ και $[45-90]$.

Πρόβλημα 3:

1) Ορίζουμε το πρόβλημα ικανοποίησης περιορισμών ως εξής:

Variables: $X_1 = (\text{εργασία } 1, \text{ενέργειες } m)$, $X_2 = (\text{εργασία } 2, \text{ενέργειες } m)$, $X_{\dots} = (\text{εργασία } \dots, \text{ενέργειες } m)$, $X_n = (\text{εργασία } n, \text{ενέργειες } m)$

Domains: (αριθμός μηχανής που απασχολεί μια εργασία, χρόνος d_i για τον οποίο απασχολείται αυτήν η μηχανή)

Constraints:

1. Κάθε εργασία i πρέπει να τερματίζει πριν από την δοσμένη προθεσμία $D > 0$, επομένως $d_1 + d_2 + \dots + d_m \leq D$
2. Κάθε μηχανή εκτελεί αποκλειστικά μία μόνο ενέργεια την φορά

3. Μία ενέργεια εκτελείται μόνο όταν εκτελεστούν όλες οι προηγούμενες από αυτήν την ενέργεια ενέργειες
4. Εφόσον μια ενέργεια ξεκινήσει δεν μπορεί να διακοπεί η λειτουργία της

2)

Εάν το συνολικό άθροισμα των χρόνων d για την εκτέλεση μίας ενέργειας είναι μικρότερο από την δοσμένη προθεσμία D δηλαδή αν $d_1 + d_2 + \dots + d_m \leq D$, τότε μία λύση για $n=3$ και $m=4$ θα ήταν κάθε μία από τις 4 μηχανές να αναλάβει 1 εργασία.

Ένα μη συνεπές παράδειγμα προκύπτει εάν συμβαίνει το αντίθετο δηλαδή εάν $d_1 + d_2 + \dots + d_m > D$. Σε αυτήν την περίπτωση ο συνολικός χρόνος δεν θα μας φτάσει για να εκτελεστούν όλες οι ενέργειες όλων των εργασιών και άρα δεν θα υπάρχει λύση στο πρόβλημα.

3)

Ένας αλγόριθμος οπισθοδρόμησης που μπορεί να χρησιμοποιηθεί γι' αυτό το πρόβλημα είναι ο MAC (maintaining arc consistency). Η μεταβλητή X_i είναι arc-consistent σε σχέση με μια άλλη μεταβλητή X_j εάν και μόνο εάν για κάθε τιμή v_i στο D_i , υπάρχει μια τιμή v_j σε D_j έτσι ώστε (v_i, v_j) ικανοποιεί τον περιορισμό (X_i, X_j) . Αν η X_i δεν είναι συνεπής με τη μεταβλητή X_j , μπορούμε να τη κάνουμε συνεπής αφαιρώντας τιμές στο D_i που δεν είναι συνεπείς με καμία τιμή στον D_j . Αυτή η αφαίρεση δεν μπορεί ποτέ να αποκλείσει οποιαδήποτε λύση.

Πρόβλημα 6:

Από τις διαφάνειες του μαθήματος

<http://cgi.di.uoa.gr/~ys02/dialekseis2020/propositional.pdf> και συγκεκριμένα από το slide 25 προκύπτει ότι:

- (A) , η έκφραση είναι καλά ορισμένη πρόταση της προτασιακής λογικής εφόσον ανάγεται στην κατηγορία των ComplexSentence του slide.
- $(A \rightarrow B)$, η έκφραση **δεν** είναι καλά ορισμένη πρόταση της προτασιακής λογικής εφόσον το σύμβολο \rightarrow δεν υπάρχει στις καλά

ορισμένες προτάσεις. (εκτός εάν εννοήθηκε αυτό το σύμβολο \Rightarrow τότε σε αυτήν την περίπτωση ανήκει στις καλά ορισμένες προτάσεις)

- $A \equiv B$, η έκφραση **δεν** είναι καλά ορισμένη πρόταση της προτασιακής λογικής εφόσον το σύμβολο ανάμεσα στα προτασιακά σύμβολα δεν υπάρχει στις καλά ορισμένες προτάσεις.
- $A \models B$, η έκφραση **δεν** είναι καλά ορισμένη πρόταση της προτασιακής λογικής εφόσον το σύμβολο ανάμεσα στα προτασιακά σύμβολα δεν υπάρχει στις καλά ορισμένες προτάσεις.
- $(A \wedge 1)$, η έκφραση **δεν** είναι καλά ορισμένη πρόταση της προτασιακής λογικής εφόσον το σύμβολο 1 δεν υπάρχει στις καλά ορισμένες προτάσεις.

Πρόβλημα 4:

- $(A \wedge B \wedge C \Rightarrow D) \Leftrightarrow (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D)))$

A	B	C	D	(A \wedge B)	(A \wedge B) \wedge C	(A \wedge B \wedge C \Rightarrow D)
1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	0	1	1	0
1	1	0	1	1	0	1
1	1	0	0	1	0	1
1	0	1	1	0	0	1
1	0	1	0	0	0	1
1	0	0	1	0	0	1
1	0	0	0	0	0	1
0	1	1	1	0	0	1
0	1	1	0	0	0	1
0	1	0	1	0	0	1
0	1	0	0	0	0	1
0	0	1	1	0	0	1
0	0	1	0	0	0	1
0	0	0	1	0	0	1
0	0	0	0	0	0	1

A	B	C	D	$(C \Rightarrow D)$	$(B \Rightarrow (C \Rightarrow D))$	$(A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D)))$
1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	0	0	0	0
1	1	0	1	1	1	1
1	1	0	0	1	1	1
1	0	1	1	1	1	1
1	0	1	0	0	1	1
1	0	0	1	1	1	1
1	0	0	0	1	1	1
0	1	1	1	1	1	1
0	1	1	0	0	0	1
0	1	0	1	1	1	1
0	1	0	0	1	1	1
0	0	1	1	1	1	1
0	0	1	0	0	1	1
0	0	0	1	1	1	1
0	0	0	0	1	1	1

$(A \wedge B \wedge C \Rightarrow D)$	$(A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D)))$	$(A \wedge B \wedge C \Rightarrow D) \Leftrightarrow (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D)))$
1	1	1
0	0	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1
1	1	1

- $A \wedge (A \Rightarrow B) \wedge (A \Rightarrow \neg B)$

A	B	$(A \Rightarrow B)$	$A \wedge (A \Rightarrow B)$	$(A \Rightarrow \neg B)$	$A \wedge (A \Rightarrow B) \wedge (A \Rightarrow \neg B)$
1	1	1	1	0	0
1	0	0	0	1	0
0	1	1	0	1	0
0	0	1	0	1	0

- $(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge \neg B \wedge \neg C$

A	B	C	$(A \vee B)$	$(\neg A \vee C)$	$(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C)$	$(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge \neg B$	$(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge \neg B \wedge \neg C$
1	1	1	1	1	1	0	0
1	1	0	1	0	0	0	0
1	0	1	1	1	1	1	0
1	0	0	1	0	0	0	0
0	1	1	1	1	1	0	0
0	1	0	1	1	1	0	0
0	0	1	0	1	0	0	0
0	0	0	0	1	0	0	0

- $(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge (B \vee C)$

A	B	C	$(A \vee B)$	$(\neg A \vee C)$	$(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C)$	$(B \vee C)$	$(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge (B \vee C)$
1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	0	1	0	0	1	0
1	0	1	1	1	1	1	1
1	0	0	1	0	0	1	0
0	1	1	1	1	1	0	0
0	1	0	1	1	1	1	1
0	0	1	0	1	0	1	0
0	0	0	0	1	0	0	0

Σύμφωνα με τους παραπάνω πίνακες τα ερωτήματα απαντώνται ως εξής:

1. Ποιες από τις προτάσεις είναι έγκυρες;

$$(A \wedge B \wedge C \Rightarrow D) \Leftrightarrow (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D)))$$

2. Ποιες από τις προτάσεις είναι ικανοποιήσιμες;

$$(A \wedge B \wedge C \Rightarrow D) \Leftrightarrow (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D))) \text{ και}$$

$$(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge (B \vee C)$$

3. Ποιες από τις προτάσεις είναι μη ικανοποιήσιμες;

$$A \wedge (A \Rightarrow B) \wedge (A \Rightarrow \neg B) \text{ και } (A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge \neg B \wedge \neg C$$

4. Ποιες από τις προτάσεις έχουν τουλάχιστον ένα μοντέλο;

$$(A \wedge B \wedge C \Rightarrow D) \Leftrightarrow (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D))) \text{ και} \\ (A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge (B \vee C)$$

5. Ποιες από τις προτάσεις είναι ταυτολογίες;

$$(A \wedge B \wedge C \Rightarrow D) \Leftrightarrow (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D)))$$

6. Ποιες από τις προτάσεις είναι σε μορφή Horn ή μπορούν να μετατραπούν σε ένα σύνολο φράσεων που είναι Horn;

Για τις προτάσεις $(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge \neg B \wedge \neg C$ και $(A \vee B) \wedge (\neg A \vee C) \wedge (B \vee C)$ εύκολα προκύπτει ότι δεν βρίσκονται σε μορφή Horn, οι άλλες 2 προτάσεις όμως χρειάζονται μετατροπή:

$$A \wedge (A \Rightarrow B) \wedge (A \Rightarrow \neg B) \equiv A \wedge (\neg A \vee B) \wedge (\neg A \vee \neg B)$$

$$\begin{aligned} & (A \wedge B \wedge C \Rightarrow D) \Leftrightarrow (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D))) \\ & \text{Ομοιοποιώντας } (A \wedge B \wedge C \Rightarrow D) = a \text{ και} \\ & (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D))) = b \text{ έχουμε} \\ & a \Leftrightarrow b \text{ δηλαδή } (a \Rightarrow b) \wedge (b \Rightarrow a) \equiv (\neg a \vee b) \wedge (\neg b \vee a) \\ & a: \neg (A \wedge B \wedge C) \vee D \equiv \neg A \vee \neg B \vee \neg C \vee D \\ & \neg a: A \wedge B \wedge C \wedge \neg D \\ & b: (A \Rightarrow (B \Rightarrow (C \Rightarrow D))) \equiv (A \Rightarrow (B \Rightarrow (\neg C \vee D))) \equiv \\ & (A \Rightarrow (\neg B \vee (C \vee D))) \equiv (A \Rightarrow (\neg B \vee \neg C \vee D)) \equiv \\ & \neg A \vee (\neg B \vee \neg C \vee D) \equiv \neg A \vee \neg B \vee \neg C \vee D \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} & \text{Παρατηρούμε ότι } a \equiv b \\ & \text{Επομένως } (\neg a \vee b) \wedge (\neg b \vee a) \equiv (\neg a \vee a) \wedge (b \vee b) \equiv a \wedge a \equiv a \equiv \neg A \vee \neg B \vee \neg C \vee D \end{aligned}$$

Και άρα από τις τελικές μορφές παρατηρούμε ότι βρίσκονται σε μορφή Horn εφόσον υπάρχει το πολύ 1 θετικό λεκτικό σε κάθε φράση.

Πρόβλημα 5:

Μετατρέποντας την πρόταση $A \wedge (B \Leftrightarrow C)$ σε CNF προκύπτει:

$$A \wedge (B \leftrightarrow C) = A \wedge (B \rightarrow C) \wedge (C \rightarrow B) = A \wedge (\neg B \vee C) \wedge (\neg C \vee B)$$

Αντίστοιχα εφαρμόζοντας άρνηση πάνω στην πρόταση

$$(A \wedge B) \leftrightarrow (A \wedge C) \text{ προκύπτει:}$$

$$\neg((A \wedge B) \leftrightarrow (A \wedge C)) = (A \wedge B) \leftrightarrow (\neg(A \wedge C)) = (A \wedge B) \leftrightarrow (\neg A \vee \neg C) =$$

και στην συνέχεια μετατρέπουμε την πρόταση σε CNF:

$$\begin{aligned} & ((A \wedge B) \rightarrow (\neg A \vee \neg C)) \wedge ((\neg A \vee \neg C) \rightarrow (A \wedge B)) = \\ & ((\neg A \vee \neg B) \vee (\neg A \vee \neg C)) \wedge ((A \wedge C) \vee (A \wedge B)) = \\ & (\neg A \vee \neg B \vee \neg C) \wedge (A \wedge (B \vee C)) \end{aligned}$$

Άρα:

$$A, (\neg B \vee C), (\neg C \vee B), (\neg A \vee \neg B \vee \neg C), (B \vee C)$$

Από τον κανόνα της μοναδιαίας ανάλυσης μπορούμε να συμπεράνουμε την $\neg A$ από τα $(\neg A \vee \neg B \vee \neg C), (B \vee C)$. Έτσι προκύπτει κενή φράση.

Επομένως η μια πρόταση καλύπτει λογικά την άλλη.

Πρόβλημα 1:

τρέχετε το πρόγραμμα με την εντολή:

python main.py <algorithm> <display>

Για το πεδίο **<display>** υπάρχουν 2 επιλογες, display ή mydisplay

το όρισμα display: καλεί την έτοιμη display του csp

το όρισμα mydisplay: καλεί μια συνάρτηση display που έφτιαξα εγώ για να φαίνεται το πρόγραμμα πιο "ανθρώπινο" και να είναι γίνεται πιο εύκολα το error checking. Αν επιλέξετε αυτό το όρισμα τότε θα εμφανιστεί κάτι αυτού του στύλ στην οθόνη


```
(new_env) sofia@sofia-HP-Laptop-15-da0xxx:~/Desktop/h3$ python main.py bt mydisplay
9:00-12:00      12:00-3:00      3:00-6:00

=====
DAY 1
Γραμμική Άλγεβρα | Πιθανότητες και στοιχεί | Αρχές Γλωσσών Προγραμμα
=====
DAY 2
Διακριτά Μαθηματικά | Εργαστήριο Κυκλωμάτων κ | Γραφικά Ι
=====
DAY 3
Εισαγωγή στην Πληροφορι | Εφαρμοσμένα Μαθηματικά | Αλγοριθμική Επιχειρησια
=====
DAY 4
Λογική Σχεδίαση | Ανάλυση ΙΙ | Λειτουργικά Συστήματα
=====
DAY 5
Εισαγωγή στον Προγραμμα | | Σχεδίαση Ψηφιακών Συστη
=====
DAY 6
Αντικειμενοστραφής Προγ | | Τηλεπικοινωνιακά Δίκτυα
=====
DAY 7
Σήματα και Συστήματα | Ψηφιακή Επεξεργασία Σήμ | Προηγμένα Θέματα Αλγορί
=====
DAY 8
Τεχνητή Νοημοσύνη (ΤΟ Κ | | Ειδικά Θέματα Θεωρητική
=====
DAY 9
Δίκτυα Επικοινωνιών ΙΙ | Αλγόριθμοι Βιοπληροφορι |
```

κλπ

Για το πεδίο **<algorithm>** υπάρχουν οι επιλογές:

mac+mrn --> *algorithm*: mac *heuristic*: mrn

fc+mrn --> *algorithm*: fc *heuristic*: mrn

mincon --> *algorithm*: min conflicts

bt --> *algorithm*: backtracking

bt+mrn --> *algorithm*: backtracking *heuristic*: mrn

fc+dom --> *algorithm*: fc *heuristic*: dom wdeg

mac+dom --> *algorithm*: mac *heuristic*: dom wdeg

bt+dom --> *algorithm*: backtracking *heuristic*: dom wdeg

Στον αλγόριθμο **mincon** δεν γίνεται επιλογή display ή mydisplay.

Εμφανίζεται αποτέλεσμα εαν τρέξετε απλά **python main.py mincon**

Το πρόγραμμα δοκιμάστηκε σε *anaconda enviroment* και *Python 3.6.13*

Εξήγηση σχεδιαστικών επιλογών:

ακολούθησα πιστά τις προτάσεις των φροντιστηρίων σχετικά με την μορφή των συναρτησεων την δημιουργία κλάσης κλπ, για variables έχω μια λίστα με όλα τα μαθήματα, domain είναι ένα dictionary που για κάθε μάθημα αντιστοιχεί μια λίστα απο όλες τις πιθανές ώρες και μέρες που μπορεί να εξεταστεί το μάθημα. Για neighbors έχω ένα dictionary που για κάθε μάθημα αντιστοιχεί μια λίστα με όλα τα υπόλοιπα μαθήματα εκτός αυτού, επιλέγω αυτούς τούς γείτονες διότι υπάρχει μόνο μία αίθουσα και άρα αναγκαστικά όλα τα μαθήματα συμμετέχουν στα constraints με όλα τα υπόλοιπα. Ο κώδικα έχει και σχόλια για καλύτερη κατανόηση.

Ευρετική συνάρτηση dom_wdeg:

Ακολουθώντας τις οδηγίες του δεδομένου paper, φτιάχνω στην κλάση στο main.py μια λίστα απο όλα τα ζεύγη μαθήματος-γείτονα, τα οποία περνάω στην init του csp. Εκεί για κάθε ένα απο αυτά τα ζεύγη, δημιουργώ έναν weight counter τον οποίο θέτω σε 1.

One limitation of this approach is that no information about previous states of the search is exploited. We propose to capture such information by associating a counter, called *weight*, with any constraint of the problem. These counters will be updated during search whenever a dead-end (domain wipe-out) occurs. As systematic solvers such as FC or MAC involve successive revisions in order to remove values that are not compatible with the current state, it suffices to in-

It is important to note that this new heuristic is related to *ddeg* as only constraints involving a variable and at least another uninstantiated one are considered. In fact, setting all *weight* counters to 1 is equivalent to define *ddeg*. Then, in order to benefit, at the beginning of the search, from relevant information about current variable degrees, we propose to initialize all *weight* counters to 1. Finally,

Στην συνέχεια πάω στις συναρτήσεις revise του αλγορίθμου mac και forward_checking και κάθε φορά που συμβαίνει domain wipe-out αυξάνω τα weight +1.

filtering algorithms (see, e.g., [19]). At the end of the algorithm (lines 4 and 5), when a domain wipe-out occurs, the weight of the "revising" constraint is incremented.

Using these counters, it is possible to define a new variable or-

Και στην συνέχεια

$$\alpha_{wdeg}(X_i) = \sum_{C \in \mathcal{C}} weight[C] \mid vars(C) \ni X_i \wedge |FutVars(C)| > 1$$

where $FutVars(C)$ denotes the uninstantiated variables in $vars(C)$. Hence, the weighted degree of a variable X_i corresponds

Algorithm 1 $revise(C : \text{Constraint}, X : \text{Variable}) : \text{boolean}$

```

1: for each  $a \in dom(X)$  do
2:   if  $seekSupport(C, X, a) = false$  then
3:     remove  $a$  from  $dom(X)$ 
4: if  $dom(X) = \emptyset$  then
5:    $weight[C]++$ 
6: return  $Dom(X) \neq \emptyset$ 

```

to the sum of the weights of the constraints involving X_i and at least another uninstantiated variable. Intuitively, locally inconsistent or hard parts of CSPs should be first examined by the search algo-

Μετά φτιάχνω 2 συναρτήσεις τις `dom_wdeg` και `domain_weight_degree_ratio`.

`dom_wdeg`: Ακολουθεί πιστά την μορφή της ευρετικής `mrn` και για κάθε μια απο τις μεταβλητές που δεν υπάρχουν ήδη στο `assignment` καλεί την `domain_weight_degree_ratio`. Επιστρέφει μια μεταβλητή.

`domain_weight_degree_ratio`: Κρατάει το πλήθος των `domain` για την συγκεκριμένη μεταβλητή και για κάθε γείτονα της μεταβλητής που δεν είναι ήδη στο `assignment` αθροίζει συνολικά όλα τα `weights` των ζευγών μεταβλητη-γείτονα. Τελικά εφόσον μιλάμε για `ratio` επιστρέφεται η διαίρεση του πλήθους `domain` προς το συνολικό βάρος.

ing of the search, from relevant information about current variable degrees, we propose to initialize all *weight* counters to 1. Finally, combining weighted degrees and domain sizes yields *dom/wdeg*, an heuristic that selects first the variable with the smallest ratio current domain size to current weighted degree. In the rest of the paper, *wdeg* and *dom/wdeg* will be called conflict-directed (variable or-

Είναι αξιόλογο οτι παρατηρήσα οτι όσες φορές και να τρέξεις την συγκεκριμένη ευρετική, τα `weights` δεν γίνονται `update` δηλαδή παραμένουν 1 από την αρχικοποίηση, αυτό σημαίνει οτι δεν συμβαίνει ποτέ `domain wipe-out`.

2)

Τρέχω κάθε αλγόριθμο 3 φορές για μια καλύτερη εκτίμηση των ικανοτήτων του καθενός.

Τα κριτήρια αξιολόγησης μου στο πινακάκι είναι:

- 1) Χρόνος εκτέλεσης
- 2) Πλήθος κόμβων στο search tree
- 3) Πλήθος ελεγχών συνέπειας (περιορισμών)

Ο χρόνος είναι περισσότερο διακοσμητικός καθώς παρατήρησα ότι οι δοκιμές μου σε διαφορετικούς υπολογιστές καθώς και με προσθαφαίρεση άλλων εντολών υπάρχουν μικροδιαφορές. Το πλήθος κόμβων που εξετάζονται σε όλους τους αλγορίθμους με οποιοδήποτε συδυασμό ευρετικής είναι σταθερά 38. Άρα τελικά το κριτήριο σύγκρισης που χρησιμοποίησα είναι το πλήθος ελέγχων συνέπειας.

Παραθέτω 3 δοκιμές απόδοσης για τον κάθε αλγόριθμο:

Running	mac+mrn	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			2.15	38.00	898653
Running	mac+mrn	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			2.15	38.00	893667
Running	mac+mrn	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			2.19	38.00	892316

Όπως παρατηρούμε υπάρχει μια πολύ μικρή διαφοροποίηση στο πλήθος constraint checks. Κατά προσέγγιση λοιπόν constraint checks = 890000

Running	fc+mrn	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			0.11	38.00	51242
Running	fc+mrn	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			0.08	38.00	50406
Running	fc+mrn	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			0.09	38.00	49935

Εδώ οι διαφορές ανάμεσα στα constraint checks είναι πάλι μικρές αλλά υπάρχει περισσότερη διαφορά σε σχέση με τον mac+mrn

```
Running mincon ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
2.16 399.00 1394752
```

Η ευρετική min conflicts όπως παρατηρούμε στο συγκεκριμένο πρόβλημα δεν προσφέρει τα πιο καλές επιδόσεις.

```
Running bt ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.08 38.00 25016

Running bt ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.04 38.00 25016

Running bt ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.04 38.00 25016
```

Ο backtracking σκέτος ήταν ο μόνος αλγόριθμος που όσες δοκιμές και να έκανα τα αποτελέσματα ήταν σταθερά, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι δεν υπήρχε διαφορετική επιλογή μεταβλητών απο ευρετική καθώς δεν χρησιμοποιήθηκε καμία.

```
Running bt+mrn ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.08 38.00 22601

Running bt+mrn ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.05 38.00 22948

Running bt+mrn ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.05 38.00 22583
```

Η χρήση ευρετικής mrn όπως παρατηρούμε δίνει πλέον διαφορετικά αποτελέσματα στα constraint checks.

```
Running fc+dom ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.07 38.00 51249

Running fc+dom ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.10 38.00 50757

Running fc+dom ...
time elapsed nodes expanded constraint checks
0.07 38.00 51882
```

Παρατηρούμε οτι για τον αλγόριθμο fc η χρήση dom wdeg ευρετικής αυξάνει ελάχιστα τα constraint checks.

Running	mac+dom	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			2.17	38.00	846873
Running	mac+dom	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			2.40	38.00	917754
Running	mac+dom	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			2.39	38.00	924055

Εδώ παρατηρούμε ότι για τον αλγόριθμο mac η χρήση dom wdeg ευρετικής αυξάνει ακόμα πιο πολύ τα constraint checks.

Running	bt+dom	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			0.08	38.00	46398
Running	bt+dom	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			0.08	38.00	46398
Running	bt+dom	...	time elapsed	nodes expanded	constraint checks
			0.09	38.00	46398

Εδώ παρατηρούμε ότι για τον αλγόριθμο backtracking η χρήση dom wdeg ευρετικής σχεδόν διπλασιάζει τα constraint checks σε σχέση με την ευρετική mrv.

Απο τις διαφάνειες του μαθήματος για τις 2 ευρετικές dom και mrv έχουμε:

Η συνάρτηση **SELECT-UNASSIGNED-VARIABLE** επιλέγει την επόμενη μεταβλητή που δεν έχει τιμή με τη σειρά που προκύπτει από τη λίστα **VARIABLES[CSP]**. Αυτή η **στατική** επιλογή μεταβλητών σπάνια καταλήγει σε αποδοτική αναζήτηση.

Ο ευρετικός μηχανισμός των **ελάχιστων απομενουσών τιμών** (**minimum remaining values - MRV**) επιλέγει τη μεταβλητή με τις λιγότερες νόμιμες τιμές που απομένουν, δηλαδή ελαχιστοποιεί τον παράγοντα διακλάδωσης.

Με τον **MRV** έχουμε **δυναμική** επιλογή μεταβλητών.

Ο ευρετικός μηχανισμός **βαθμού** (**degree heuristic**) είναι ο εξής: επιλέγουμε τη μεταβλητή που εμπλέκεται στο μεγαλύτερο πλήθος περιορισμών με άλλες μεταβλητές που δεν τους έχει ανατεθεί τιμή (δηλαδή τη μεταβλητή-κόμβο με το **μεγαλύτερο βαθμό** στον γράφο των περιορισμών). Αυτή η επιλογή είναι στατική.

Βαθμός κόμβου σ' ένα γράφο είναι το πλήθος των ακμών που πρόσκεινται στον κόμβο.

Διαίσθηση: Αυξάνουμε τη μελλοντική απαλειφή τιμών, προκειμένου να μειώσουμε τους μελλοντικούς παράγοντες διακλάδωσης.

Όπως λέει και στις διαφάνειες η στατική επιλογή μεταβλητών σπάνια καταλήγει σε αποδοτική αναζήτηση, ο `mrn` κάνει δυναμική επιλογή μεταβλητών και ο `dom wdeg` στατική, επομένως καταλήγουμε ότι για το συγκεκριμένο πρόβλημα ίσως ταιριάζει πιο πολύ η ευρετική `mrn` για περισσότερη αποδοτικότητα.

3)

Από τον περιορισμό που απογορεύει ένα μάθημα κοινού εξαμήνου να εξετάζεται την ίδια μέρα με άλλο προκύπτει ότι οι ελάχιστες μέρες που θα έχει το πρόγραμμα είναι 16. Αυτό γιατί τα μαθήματα που 7^{ου} εξαμήνου είναι 16.